

سومین همایش ملی و سومین همایش بین‌المللی مدیریت و حسابداری ایران

The third National and International Conference of
Management and Accounting Iran

بررسی نقش پارادایم کارکردگرا در نظریه پردازی مدیریت و سازمان

مریم اکبرزاده پاشا^{۱*}، عباس علی رستگار^۲

Akbarzadeh@semnan.ac.ir

^۱ دانشجوی دکتری مدیریت بازاریابی بین‌المللی، دانشگاه سمنان.

A_rastgar_۲۰۰۵@yahoo.com

^۲ دکترای تخصصی مدیریت رفتار سازمانی و دانشیار گروه مدیریت، دانشگاه سمنان.

چکیده

سازمان بعنوان ساختاری اجتماعی همواره مکانی برای آزمودن نظریه‌های متعدد در زمینه‌های مختلف بویژه مدیریت بوده است. تغییرات چشمگیری که پس از رنسانس در اروپا و آمریکا بوقوع پیوست، بستری مناسب برای شکل‌گیری غالب‌ترین پارادایم جامعه‌شناسی به نام کارکردگرایی در سازمان فراهم نمود. کارکردگرایی که محصول علم جدید است، با رویکردی ماکیاولیسمی کسب قدرت به هر وسیله‌ای را توجیه می‌کند و کلیت سازمان را برتر از موجودیت افراد می‌داند. در این پژوهش سعی شده است جایگاه کارکردگرایی در مبانی فلسفی تئوریهای سازمان و مدیریت مورد بررسی قرار گیرد. نخست مفاهیم مربوط به پارادایم کارکردگرایی و پیش‌فرضهای هستی‌شناسی، انسان‌شناسی، معرفت‌شناسی و روش‌شناسی آن شرح داده می‌شود. سپس تأثیر کارکردگرایی بر تئوریهای سازمان و مدیریت تشریح می‌گردد. در پایان برای پاسخ به این پرسش که آیا رویکردی که فساد اداری را در سازمانها مطلوب می‌داند، چون هدف وسیله را توجیه می‌کند، می‌تواند بشر را به سعادت برساند یا خیر، بحثهای تأمل‌برانگیزی مطرح می‌شود.

واژه‌های کلیدی: کارکردگرایی، نظریه پردازی سازمان، مدیریت، مبانی فلسفی